

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3248/2021. (VI. 4.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

1. Az Alkotmánybíróság a Szegedi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja 4.Bv.1368/2020/13. számú végzése és a Szegedi Törvényszék 5.Bpkf.1361/2020/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

2. Az Alkotmánybíróság a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 10/A. § (1) és (3) bekezdései, a 10/B. § (5) bekezdés a) pontjának aa) és ab) alpontjai, továbbá az 50. § (1) bekezdés f) pontjának fb) alpontja, továbbá a szabadságvesztés, az elzárás, az előzetes letartóztatás és a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtásának részletes szabályairól szóló 16/2014. (XII. 19.) IM rendelet 121. § (1) és (2) bekezdései alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A saját ügyében személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a, valamint az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy tényállása a következőképpen foglalható össze: a fogvatartott indítványozó alapvető jogait sértő elhelyezési körülmények miatt 2020. április 30-i keltezéssel kártalanítási kérelmet nyújtott be a Szegedi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja felé a 2018. június 25. napjától 2020. április 21. napjáig terjedő időszakra vonatkozóan. Ezt követően 2020. május 20-án kelt beadványában a sérelmezett időszakot 2018. június 25. napjától 2020. május 20. napjáig jelölte meg. Az elsőfokú bíróság végzésében a fogvatartott indítványozó részére a Szegedi Fegyház és Börtönben 2018. december 20. napjától 2020. május 20. napjáig szabadságvesztésben töltött időszakból 58 napra 1 200 forint összegű napi tétel alapul vételével az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt 69 600 forint kártalanítást állapított meg. A kártalanítási kérelmet a 2018. június 25. napja és 2018. december 19. napja közötti időszak vonatkozásában érdemi vizsgálat nélkül elutasította. Ezt meghaladó kártérítés megállapítása iránti igényt egyéb törvényes útra utasította. Az elsőfokú bíróság végzésében megállapította továbbá, hogy a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar nyilvántartásának adatai szerint a fogvatartottal szemben az adott kérelemmel összefüggésbe hozható ítéletekkel megállapított polgári jogi igény behajtása végett felfüggesztett, illetve folyamatban lévő végrehajtási ügy nincs, azonban két végrehajtói irodánál gyermektartásdíj behajtása iránt végrehajtási eljárás van folyamatban. A kártalanítási összeget az elítélt részére a Szegedi Fegyház és Börtön letéti számlájára utalta át. Az elsőfokú bíróság végzése ellen az elítélt fellebbezéssel élt, mely végzést a másodfokú bíróság végzése helybenhagyta.
- [3] A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló iratok alapján az elsőfokú bíróság végzésének tényállását az alábbiakkal egészítette ki. A fogvatartott kérelmező által előterjesztett panaszt elbíráló határozatában a bv. intézet parancsnoka a fogvatartott panaszát az élettér hiányára alapított részében megalapozottnak találta, ezért a sérelmek ellensúlyozása érdekében a sérelmezett elhelyezési körülmények fennállásáig a fogvatartott indítványozó részére heti egy alkalommal plusz egy óra hossza időtartamú szabad levegőn tartózkodás igénybevételét engedélyezte, ugyanakkor a panaszt a rovarirtás hiánya, a fürdési-tisztálkodási lehetőségek nem megfelelő volta, valamint a melegvíz-ellátás hiányára alapított részében megalapozatlannak találta. Egyben rögzítette, hogy a fogvatartott kérelmező a kártalanítás iránti kérelmében maga is úgy nyilatkozott, hogy az alapvető jogokat sértő fogvatartási körülmények miatt az Emberi Jogok Európai Bíróságához (a továbbiakban: EJEB) nem nyújtott be kérelmet. Megállapította továbbá, hogy egyebekben az elsőfokú bíróság végzésének a tényállása hiánytalan és helyes volt, így azt a másodfokú bíróság a fenti kiegészítésekkel hiánytalanul elfogadta.

- [4] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a kártalanítás iránti kérelemben megjelölt – módosított – fogvatartási időszak vonatkozásában a jogszabályban előírt élettér biztosításának hiánya, mint alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények okán összesen 58 nap tekintetében volt megállapítható a kártalanítás az indítványozó részére. Míg a 2018. június 25. napjától 2018. december 19. napjáig terjedő fogvatartási időszakot érintően a 2020. május 4. napján a Szegedi Fegyház és Börtönbe érkezett kártalanítási kérelem a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bv. tv.) 10/A. § (4) bekezdése szerinti 6 hónapos jogvesztő határidőre tekintettel elkésett. Ezért megállapította, hogy helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor az elkésett kérelemmel érintett időszak vonatkozásában a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasította és a sérelmezett időszakként a 2018. december 20. napjától a 2020. május 20. napjáig terjedő fogvatartási időszakot vizsgálta. Megerősítette továbbá, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a megfelelő élettér hiánya okán a kártalanítás egy napi összegét (1200 forintban). Osztotta továbbá az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, amely a bv. intézeti előterjesztésben foglaltakra, a fogvatartott által a melegvíz hiányára, a zárka elégtelen megvilágítására, és a rovarokkal való fertőzöttségére, illetőleg az elégtelen tisztálkodási lehetőségekre alapított sérelmek vonatkozásában a kártalanítás iránti kérelmet megalapozatlannak találta. Azt is megállapította, hogy helytállóan rendelkezett az elsőfokú bíróság, amikor a fogvatartott kártalanítási igényét a kártalanítás megállapítása, illetve a kérelemnek az érintett időszakra vonatkozóan történt érdemi vizsgálat nélküli elutasítását meghaladóan egyéb törvényes útra utasította. Egyben megerősítette, hogy helytálló az elsőfokú bíróságnak az indítványozó részére megítélt kártalanítási összeg átutalására vonatkozó rendelkezése is, ezért az indítványozó mint elítélt fellebbezését alaptalannak találta és azt helyes indokaira tekintettel mindenben helybenhagyta.
- [5] Az indítványozó ezt követően fordult alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz, amelyben az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszában a Szegedi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoport 4.Bv.1368/2020/13. számú végzése, valamint a Szegedi Törvényszék 5.Bpkf.1361/2020/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének, továbbá a XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelmére hivatkozással kérte. Továbbá az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, melyben a Bv. tv. 10/A. § (1) és (3) bekezdése, 10/B. § (5) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontja, 50. § (1) bekezdés f) pont fb) alpontja, valamint a szabadságvesztés, az elzárás, az előzetes letartóztatás és a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtásának részletes szabályairól szóló 16/2014. (XII. 19.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 121. § (1) és (2) bekezdései alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését az Emberi Jogok Európai Egyezményének (a továbbiakban: Egyezmény) 3. cikke, valamint az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdése, E cikk (3) bekezdése, Q cikk (2) és (3) bekezdései, T cikk (3) bekezdése, 25. cikk (3) bekezdése, XIII. cikk (1) bekezdése, XV. cikk (1) és (2) bekezdései, XXIV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (7) bekezdése sérelmére hivatkozással kérte.
- [6] Az indítványozó egyrészt a Bv. tv. 10/A. § (1) bekezdése, továbbá az IM rendelet 121. § (1) és (2) bekezdései rendelkezéseinek az alaptörvény-ellenességét állítja a mozgástér és az élettér fogalmainak változásával és ezek számítási módjával összefüggésben, ezzel kapcsolatban hivatkozva az EJB gyakorlatára, az Egyezmény 3. cikkére és a 32/2014. (XI. 3.) AB határozatra, az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdése, az E cikk (3) bekezdése, továbbá a Q cikk (2) és (3) bekezdései, továbbá a II. cikk, a IV. cikk (4) bekezdése, XIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állítva. A saját ügyében megállapított kártalanítás mértékét vitatva, kérte a Bv. tv. 10/A. § (3) bekezdése megsemmisítését az Alaptörvény E cikk (1), (2) és (3) bekezdései, továbbá a Q cikk (2) és (3) bekezdései, továbbá a III. cikk (1) bekezdése, a XIII. cikk (1) bekezdése a XV. cikk (2) és XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint az Egyezmény 3. cikke sérelmét állítva. Előadta, hogy ügyében, mivel nem rendelkezett bankszámlával, az általa megjelölt és kért testvére bankszámlája helyett a bv. intézet által kezelt letéti számlára történt a kártalanítás megfizetése, ezzel összefüggésben kérte a Bv. tv. 10/B. § (5) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjai alaptörvény-ellenességének megállapítását, mivel nézete szerint a kifogásolt jogszabályi rendelkezés sérti az Alaptörvény XIII. cikke (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jogát.
- [7] Az indítványozó a Bv. tv. 50. § (1) bekezdés f) pontjának fb) alpontját azért vélte alaptörvény-ellenesnek, mivel az nem biztosítja a felülvizsgálat lehetőségét a büntetés-végrehajtási bíró ügydöntő határozatai ellen, ezért a kifogásolt rendelkezést az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése, továbbá a T cikk (3) bekezdése, az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdése sérelmére hivatkozással állította.
- [8] Az indítványozó az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszában előadta, hogy a bíróságok az eljárások során nem vizsgálták a felróhatóságának a kérdését a fogvatartási körülményeire vonatkozó adatai megismerését

illetően, továbbá a büntetés-végrehajtási intézeti adatok egyoldalú elfogadása és értékelése az eljárás során nézete szerint sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jogát, továbbá mivel annak hiányát nem indokolta, sérti a XXIV. cikk (1) bekezdése második mondata szerinti indokolási kötelezettséget. Álláspontja szerint azzal, hogy a fogvatartási körülményeit a büntetés-végrehajtási intézet egyoldalú adatközlése alapján állapították meg, és nem volt lehetősége az adatok esetleges ellenőrzésére, sérült az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése szerinti törvény előtti egyenlőséghez, valamint a XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való joga, ezért a kifogásolt bírósági döntések alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.

- [9] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése, valamint az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján jelen ügyben tanácsban járt el. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt, ennek során a tanács megvizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése alapján befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [10] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az indítvánnyal szemben támasztott törvényi követelményeknek. Erre nézve a következőket állapította meg.
- [11] Az indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdése, valamint a 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszát közvetlenül az Alkotmánybíróságnak küldte meg, azt 2020. október 7-én adta postára, melyet az Alkotmánybíróság megküldött a bíróságnak. A bíróság kézbesítési íve szerint az indítványozó az eljárást lezáró végzést 2020. szeptember 2-án vette át, így alkotmányjogi panaszát – az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján – határidőben terjesztette elő.
- [12] Az indítványozó az Abtv. 27. §-a alapján a Szegedi Törvényszék 5.Bpkf.1361/2020/2. végzése alkotmányossági vizsgálatát kérte, amely az ügy érdemében hozott, jogorvoslattal nem támadható döntése, mivel ellene fellebbezésnek nincs helye.
- [13] Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és az egyedi ügyben való érintettsége megállapítható, mivel az indítványozó a panasszal támadott ügyben – elítéltként – kártalanítás megállapítása iránti kérelme alapján indult eljárásban vett részt. Megállapítható továbbá, hogy az indítványozónak a támadott határozatokkal szemben további jogorvoslati lehetősége nem állt fenn.
- [14] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a továbbiakban azt vizsgálta meg, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése, valamint az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz az Abtv. 29–31. §-aiban foglalt további feltételeket kimeríti-e.
- [15] Az Alkotmánybíróság észlelte, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott Bv. tv. 10/A. §-át és a 10/B. §-át a börtönszűfoltosság miatti kártalanítási eljárással összefüggő visszaélések megszüntetése érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló 2020. évi CL. törvény 23. § 1–2. pontja, illetve utóbbi annak 3. pontja 2021. január elsejével hatályon kívül helyezte. Ugyanakkor az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított alkotmányjogi panasz alapján indult eljárásban a jogszabályi rendelkezés alkotmányossági vizsgálatának önmagában a támadott rendelkezés hatályon kívül helyezése nem akadály.
- [16] Az indítványozó a Bv. tv. 10/A. § (1) bekezdését, valamint az IM rendelet 121. § (1) és (2) bekezdései alaptörvény-ellenességét az Egyezmény 3. cikke sérelmére hivatkozással is állította. Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *f*) pontja alapján (nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálata) a jogszabályok vizsgálatát az indítványozók kezdeményezésére, illetve bármely eljárása során hivatalból végzi. Az eljárást az országgyűlési képviselők egynegyede, a Kormány, a Kúria elnöke, a legfőbb ügyész, valamint az alapvető jogok biztosa indítványozhatja. A bíró – a bírósági eljárás felfüggesztése mellett – az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezi, ha az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmaznia, amelynek nemzetközi szerződésbe ütközését észleli [Abtv. 32. § (2) bekezdés]. Mivel az indítványozó nem tartozik a fentiek közé, a nem a jogosulttól származó, jogszabály nemzetközi egyezménybe ütközésének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt az Alkotmánybíróság szintén visszautasította [Abtv. 55. § (4) bekezdés *b*) pont].
- [17] Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint akkor terjeszthető elő alkotmányjogi panasz, ha a megjelölt jogszabályi rendelkezés alkalmazásra került, és annak révén következett be az alaptörvény-ellenesség. A tárgyi ügyben

- megállapítható, hogy a Bv. tv. 10/B. § (5) bekezdés a) pontjának *ab*) alpontja az 50. § (1) bekezdés *f*) pontjának *fb*) alpontja nem került alkalmazásra, így az az alkotmányjogi panaszban felhozott érvek alapján érdemben nem vizsgálható {3291/2019. (XI. 5.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.
- [18] Az Alkotmánybíróság ugyanakkor azt is megállapította, hogy a kérelem a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek csak részben tesz eleget. Annak ugyanis tartalmaznia kell: a) azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó(i) jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. § b) az eljárás megindításának indokát (az indítványozó álláspontja szerint a kifogásolt bírói döntés alapjogát sérti); c) az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírósági döntést (a Szegedi Törvényszék 5.Bpkf.1361/202062. számú végzését); d) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit; e) indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírósági döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével; f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt.
- [19] Az Alkotmánybíróság az indítványozó által támadott jogszabályi rendelkezések folytán sérülni vélt alaptörvényi rendelkezésekkel összefüggésben utal következetes gyakorlatára, miszerint az Alaptörvény Q) cikk (2)–(3) bekezdésével kapcsolatban az Abtv. 32. § (2) bekezdése megállapítja azon lehetséges indítványozók körét, akik valamely jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközésének alkotmányossági vizsgálatát kezdeményezhetik. Az indítványozó nem tartozik az itt felsoroltak közé, ilyen indítvány előterjesztésére tehát nem jogosult. Az Alaptörvény T) cikk (3) bekezdésére, pedig önmagában nem lehet hivatkozni alkotmányjogi panaszban, mivel az nem foglal magában Alaptörvényben biztosított jogot, csakúgy mint az Alaptörvény E) cikk (3) bekezdése {lásd például: 3296/2019. (XI. 18.) AB határozat, Indokolás [24]; 20/2014. (VII. 3.) AB határozat, Indokolás [53]}.
- [20] Az Alkotmánybíróság megállapította továbbá, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdésén alapuló panaszindítvány az Alaptörvény III. cikkére, XIII. cikk (1) bekezdésére XV. cikkének sérelmére vonatkozóan alkotmányjogi érvekkel alátámasztott indokolást nem tartalmazott. Így az indítvány ebben a tekintetben sem tett eleget az Abtv. 52. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt, a határozott kérelemmel szemben fennálló törvényi követelménynek, ezért az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján érdemi vizsgálatnak nincs helye. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az ilyen indokolás hiánya az indítványi elem érdemi elbírálásának az akadályá {pl. 3149/2016. (VII. 22.) AB végzés, Indokolás [27]}.
- [21] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. § szerinti panasz befogadhatóságát a fentiek szerint részben vizsgálta.
- [22] Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy nem felel meg a határozott kérelem követelményének az indítványnak azon része sem, amely a másodfokú döntés alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelmére tekintettel állítja. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése ugyanis kifejezetten a közigazgatási hatósági eljárás vonatkozásában fogalmazza meg a tisztességes eljárás követelményét, míg az indítvány erre vonatkozó érvelést nem, csupán a bírói döntés alaptörvény-ellenességére vonatkozó indokolást tartalmaz. Ezért az indítvány ebben a részében az érdemi elbírálásra nem alkalmas {erre nézve lásd pl. 3133/2020. (V. 15.) AB határozat, Indokolás [8]}.
- [23] Az Alkotmánybíróság észlelte, hogy az indítványozó a támadott bírósági határozatok tekintetében az alapjogi sérelemre vonatkozó, alkotmányjogi szempontból értékelhető indokolást az Alaptörvény XV. cikke tekintetében nem adott elő, így nem tett eleget az Abtv. 52. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt, a határozott kérelemmel szemben támasztott törvényi követelménynek. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az ilyen indokolás hiánya az indítványi elem érdemi elbírálásának az akadályá {pl. 3149/2016. (VII. 22.) AB végzés, Indokolás [27]}.
- [24] Az Alkotmánybíróság ismételten hangsúlyozza, hogy hatáskörébe kizárólag a bírói döntéseknek az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslással (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy

az indítványozó alkotmányjogi panaszában előadott kifogásai valójában az másodfokú bíróság bizonyíték-értékelési és bizonyíték-mérlegelési tevékenységét támadják. Az Alkotmánybíróságnak ugyanakkor az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a bírósági eljárást befejező döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára van hatásköre. A bírói döntések ellen benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető tehát a további jogorvoslással nem támadható bírósági döntések általános felülvizsgálata eszközének, mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt és az abban biztosított jogokat védi {3111/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [3]}. Ebből következően az Alkotmánybíróság nem vizsgálhatja, hogy az eljáró bíróságok a konkrét ügyben helytállóan értékelték-e a bizonyítékokat, illetve a mérlegelésének eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e, így tehát tartózkodik attól, hogy az alapügyhöz kapcsolódó bizonyíték- és tényértékelési kérdésekben állást foglaljon [7/2013. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [33]].

- [25] 4. Az Alkotmánybíróság a fentiekben kifejtettek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó panasa sem a sérelmezett döntésekkel, sem a támadott jogszabályi rendelkezésekkel kapcsolatban nem teljesítette az Abtv. A fent megjelölt befogadhatósági feltételeit. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*), *c*), *h*) és *f*) pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2021. május 11.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szívós Mária
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1709/2020.

